

РЕШЕНИЕ

№ 7854

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6780** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 84, ал. 14 от Закона за културното наследство /ЗКН/.

Производството по делото е образувано във връзка с решение № 6983/12.07.2022 г., постановено по адм.д. № 3858/2022 г. по описа на ВАС, III отд., с което е отменено решение № 774/11.02.2022 г., постановено по адм.д. № 9067/2021 г. по описа на АССГ, като са дадени задължителни указания за изясняване на фактичката обстановка по делото.

Производството по делото е образувано по подадена от „Билд системс София“ ООД, представлявано от Л. Г. жалба против отказ на министъра на културата, обективизиран в писмено становище изх. № СТ-84-246/11.08.2021 г., за съгласуване на Работен устройствен план /РУП/ за УПИ XV-219, 220, кв.432, м. „ИПРЗ Зона Г-Центъра“, район „С.“, ПИ с идентификатор 68134.105-272.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие с материално правните разпоредби – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Излагат де подробни съображения за неправилност на направените от ответника констатации по РУП, като счита, че липсват конкретни мотиви за отказа за съгласуване. Счита, че не е посочено по какъв начин и въз основа на какви констатации органа е стигнал до извода, че процесния имот попада в приложното поле на ЗКН. Изводите за статута на процесния обект са отразени в

предхождащо становище вх. № 7000-2507/25.05.2021 г., което е цитирано в оспорения акт. Съгласно представено от НИКН удостоверение, в границите на ПИ с идентификатор 68134.105.272 няма обекти със статут на единични недвижими културни ценности, а също така имотът не граничи с имоти, представляващи недвижими културни ценности. Намира, че не е в правомощията на ответника да изследва конкретните параметри на застрояване, в частност височина на бъдеща сграда, което всъщност представлява друг мотив за отказа. Въпреки това твърденията за несъответствие във височината на бъдещата сграда са несъстоятелни. Моли за уважаване на жалбата и отмяна на оспореното становище.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли за уважаването и отмяна на оспорения отказ като незаконосъобразен. Претендира разноски, за които представя списък.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за незаконосъобразност на оспореното становище.

Ответния орган – министърът на културата, в писмено становище чрез процесуалния си представител юрк. И., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне. Посочва, че обектът попада в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност /ГНКЦ/ „Жилищна зона Център Ж-2, III част“, декларирана с писмо № 4469/22.08.1986 г. на НИПК като групов паметник на културата. Причината, поради която проектът е получил отрицателно становище е по-голямата височина на бъдещата сграда, което води до промяна в обемно-пространствените характеристики на уличния силует на територията с културно-историческо наследство със статут на ГНКЦ, както и неспазване изискванията на чл. 80, ал. 3 от ЗКН. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, представляван от юрк. И., моли жалбата да бъде отхвърлена и да се остави в сила становището на министъра. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поискано от жалбоподателя. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното становище.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх. № 7000-2507/16.02.2021 г. от „Билд системс София“ ООД, депозирано в НИКН, за съгласуване на РУП за УПИ XV-219, 220, кв.432, м. „ИПРЗ Зона Г-Центъра“, район „С.“, ПИ с идентификатор 68134.105.272.

Към заявлението са приложени относимите документи, като комбинирана скица за пълна или частична идентичност, обяснителна записка, както и проект за РУП.

Приложени са и документи за собственост, от които е видно, че дружеството „Билд системс София“ ООД се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 68134.105.272, с предходен идентификатор 68134.105.220 и 68134.105.219, с НА за покупко-продажба на недвижими имоти № 110, том XIX, дело № 5970/2018 г.

Директорът на НИНКН е изразил писмено становище по чл. 84, ал.2 ЗКН по заявлението с изх. № 7000-2507/25.05.2021 г., с което съгласува предложението за проект на РУП. В становището са посочени следните идентификационни данни за обекта: В ПИ 68134.105.272, XV-219,220, кв. 432, м. „Зона Г-Центъра“, район „С.“, [улица], [населено място] не са регистрирани обекти със статут на единична недвижима културна ценност по смисъла на ЗКН. По отношение на територията, в която попада обекта е посочено, че попада в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на ГНКЦ - „Жилищна зона „Център“ /Ж-2/, III част в [населено място], декларирана с писмо № 4469 от 22.08.1986 г. на НИПК като групов паметник на културата. За груповата недвижима културна ценност не са изведени режими на опазване.

В становището на директора на НИНКН е обоснован извод, че проектното решение не променя характеристиката на груповата недвижима културна ценност и е допустимо по отношение на опазването ѝ.

Въз основа на тези данни, министърът на културата е издал писмено становище, с изх. № СТ-84-246/11.08.2021 г., с което се отказва съгласуване на РУП за УПИ XV-219, 220, кв. 432, м. „ИПРЗ Зона Г-Центъра“, СО, район „С.“, ПИ с идентификатор 68134.105.272.

В становището, като правно основание за постановяването му, са посочени разпоредбите на чл. 84, ал. 1, ал. 2 и ал. 13, във връзка с чл. 80 от ЗКН. От фактическа страна отказът е мотивиран с това, че на основание чл. 113 от ЗУТ е представен РУП към действащ ПУП-И. на местността „Зона Г-център“, одобрен с Решение № 821 по Протокол № 73/18.12.2014 г. на СОС и действащ ИПРЗ за УПИ XV-219, 220, кв. 432, одобрен с Решение № 156 по Протокол № 30 от 06.04.201 г., които не са одобрени по реда на ЗКН. Проектът за РУП е изработен с цел конкретизиране на предвиденото в плана за застрояване като предвижда височина до М+Оф+5 етажа и кота корниз към [улица] от 20, 23 м. Прието е, че тази височина не е съобразена с околното застрояване и уличния силует, който е оформен от пететажни сгради с кота корниз 16.50 м. Посочено е, че проектът не е съобразен с чл. 3, ал. 1, т. 8 от Наредба № 8/14.06.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове, а именно Устройствовите планове в съответствие с изискванията на чл. 7 и 10 от ЗУТ имат за цел: т. 8 да определят устройството на поземлените имоти съобразно конкретното им предназначение и да осигуряват опазването на недвижимото културно наследство. В заключение е посочено, че на основание чл. 84, ал. 9 и чл. 84, ал. 13 от ЗКН, не съгласува внесения РУП за УПИ XV-219, 220, кв. 432, м. „ИПРЗ Зона Г-Центъра“, СО, район „С.“, [населено място], част градоустройство, фаза окончателен проект.

Към административната преписка е представена й Заповед № РД09-476/03.06.2021 г., с която министърът на културата е оправомощил зам.-министъра на културата да издава писмени становища по чл. 84, ал. 1 от ЗКН в съгласувателната процедура по раздел V „Териториалноустройствена защита“ от ЗКН и по чл. 74, ал. 1 от ЗКН.

От НИНКН е издадено удостоверение № 7000-2777/19.08.2021 г., в уверение на това, че в границите на ПИ 68134.105.272, кв. 432, [улица], СО, р-н С., няма обекти със статут на единични недвижими културни ценности.

По делото няма данни кога е връчено становището на жалбоподателя.

Жалбата е подадена на 30.08.2021 г.

По жалбата е образувано адм.д. № 9067/2021 г. на АССГ, II отделение, 48-и състав.

При първото разглеждане на делото пред АССГ е изслушана СТЕ, вещото лице по

която е посочил, че за ПИ 68134.105.272 по КККР, одобрена със Заповед на ИД на АГКК № РД-18-33 от 15.06.2010 г. е отреден УПИ XV-219, 220, кв. 432 м. „Зона Г Център“, [община], като при направения на място оглед е установено, че имотът е незастроен и към момента се ползва за паркинг. Същият попада в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност, декларирана с писмо № 4469/22.08.1986 г. на НИПК като групов паметник на културата. За ГНКЦ – „Жилищна зона – Център“ не е изведен режим на опазване. С писмо № 7000-2777/19.08.2021 г. на НИНКН е издадено удостоверение, че в процесното ПИ няма обекти със статут на единични недвижими културни ценности. Описани са съседните три имота, които също попадат в обхвата на територия със статут на групова недвижима културна ценност, декларирана със същото писмо на НИПК, за които също не е изведен режим на опазване.

Адм.д. № 9067/2021 г. на АССГ е приключило с постановяване на решение № 774/11.02.2022 г., с което 48 състав на АССГ е отменил писмено становище с изх. № СТ-84-246/11.08.2021 г. В мотивите си съдът се е позовал на заключението на вещото лице, приемайки, че е налице неправилно приложение на материалния закон, като органът е превишил правомощията си, произнасяйки се по въпроси, които не са от неговата компетентност и с които не е сезиран в конкретната процедура. Посочено е, че видно от становището на НИНКН обектът предмет на устройствената процедура не е регистриран като обект със статут на единична културна ценност по смисъла на ЗКН, но същият попада в територия с културно-историческо наследство със статут на групова културна ценност, без изведени режими на опазване, именно поради което е необходима съгласувателната процедура. Прието е, че доколкото няма изведен режим на опазване за груповата културна ценност, в която попада обектът предмет на процедурата по съгласуване на проект на РУП, то направеният от административния орган извод, че същият променя характеристиката на груповата културна ценност е необоснован.

Сочи се, че по отношение на другото основание за отказ - нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 8 от Наредба № 8/2001 г., органът е излязъл извън правомощията си и като е извършил проверка за съответствие на представения за съгласуване проект на РУП с изискванията на ЗУТ, министърът на културата е излязъл извън обхвата на установената в ЗКН съгласувателна процедура, който ограничава неговите правомощия единствено до преценка за съобразяване с установените режими за опазване на културните недвижими културни ценности. Посочено е в решението, че преценката за съответствие на проектите за одобряване/изменение на ПУП с правилата на ЗУТ за устройство на територията, съгласно специалния закон е от изключителна компетентност на изброените в чл. 129 от ЗУТ органи, съобразно вида и обхвата на плана, сред които обаче не е министър на културата.

Решението е оспорено от ответника министър на културата пред ВАС, който с решение № 6983 от 12.07.2022 г. по адм.д. № 3858/2022 г. на ВАС, III отделение, решението на АССГ е отменено, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, като са дадени указания по приложението и тълкуването на закона. Мотивите за отмяната на решението на първоинстанционния съд са свързани с това, че първоинстанционният съд, неправилно е изместил основния спор, като не е изяснил спорния по делото въпрос, а именно дали представеният за съгласуване проект отговаря на изискванията на чл. 80, ал. 4 от ЗКН. В решението на ВАС е посочено, че имотът попада в ГНКЦ, която е декларирана по реда на отменения Закон

за паметниците на културата и музеите и подзаконовите актове по прилагането му. Сочи се, че съгласно § 10, ал. 1 от ПЗР на ЗКН, заварените обявени по досегашния ред недвижими паметници на културата запазват своя статут и категория като културни ценности по смисъла на този закон, а съгласно § 12 от ПЗР на ЗКН заварените деклариращи по досегашния ред недвижими паметници на културата запазват своя статут като деклариращи обекти по този закон, като обстоятелството, че за обекта не е определен конкретен режим за опазване по реда на действащия ЗКН не променя характеристиката му на елемент от групова недвижима културна ценност, тъй като всеки такъв елемент следва да бъде най-малкото съобразен с целостта на защитената ценност, така че да не бъде засегнат нейният облик.

Дадени са указания, АССГ да изложи мотиви по въпроса дали действащият ПУП, въз основа на който е изготвен процесният РУП е съгласуван по реда на ЗКН, както и действително ли реализирането на проекта ще доведе до промяна на уличния силует, предвид височината на проектната сграда. Посочено е, че следва да бъдат събрани доказателства, за което съдът да даде подробни и конкретни указания по тежестта на доказване, а при необходимост да назначи служебно и експертиза, още повече, че от проектната документация е видно, че съседната сграда по проекта е седеметажна, което поставя под въпрос верността на констатациите в административния акт.

В изпълнение на тези указания, в настоящото производство съдът е дал подробни и конкретни указания по тежестта на доказване.

По настоящето дело и в изпълнение на дадените от ВАС указания, е допуснато и изслушано заключение по СТЕ. В заключението си вещото лице посочва, че за УПИ XV-219,220 от кв. 432, м. Зони Г-Центъра, район С., действащ устройствен план е ИПРЗ, представляващ неразделна част от ИПРЗ на м. Зона Г-Центъра, в граници бул. В., бел. Патриарх Е., бул. Ф. Н., бел. Е. Г., ул. Шести септември, ул. Г. И., ел. А. I-ви, ул. А., бул. В., одобрен с решение № 821 по протокол № 73, т.21 от 18.12.2014 г. на СОС. Изменението е одобрено с решение № 156 по протокол № 30 от 06.04.2017 г. на СОС.

Вещото лице посочва, че в РУП са конкретизирани височините и отстоянията на застрояването в УПИ XV-219,220 от кв. 432, спрямо съседните имоти, включително през улица. Предвидено е покриване на съществуващите калкани от изток с УПИ VIII-217 и от запад с УПИ XIV-225, а през улица е определена височината на сградата, съгласно чл. 32, ал. 1, при спазване на чл. 32, ал. 3 от ЗУТ. При калканите е спазена разпоредбата на чл. 82, ал. 10 от Наредба № 7, а именно, прехода във височините е на разстояние най-малко 3 м. от регулационната линия. Предвидените отстояния до вътрешните и външните регулационни линии са съобразени с характера на застрояването, съгласно чл. 23 от ЗУТ а отделните зони с различни височини на застрояването в процесното УПИ. Поради което вещото лице е дало заключение, че застрояването в УПИ XV-219,2020 от кв. 432, конкретизирано в РУП, е съобразено с параметрите за имота, определени с влезлия в сила ПУП.

Вещото лице посочва, че при застрояването в процесното УПИ е направен плавен преход във височината на сградата, съгласно чл. 82, ал. 10 от Наредба № 7.С реализирането на застрояването, уличният силует ще бъде променен, поради това, че там ще има сграда, като се спазват височините на двата съществуващи калкана от изток и запад на разстояние по 3 м., а в останалата част се достига до допустима височина, съгласно зоната в която попада съобразено с нормативно установените отстояния спрямо съседни сгради през улица. Сочи се, че уличният силует към

момента е с различна височина на сградите и не се спазва една и съща височина на кота корниз.

Според вещото лице, ПИ с идентификатор 68134.105.272, за който е отреден XV-219,220, кв. 432, попада в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност – „Жилищна зона „Център“ Ж-2, III част, [населено място]“, декларирана с писмо № 4469/22.08.1986 г. на НИПК, като групов паметник на културата, като за ГНЦК – „Жилищна зона „Център“, не е изведен режим за опазване.

Вещото лице посочва също така, че съседни на процесното УПИ по ул. Л. К. са от изток УПИ VIII-217, от запад УПИ XIV-225 и от юг – УПИ XIII-224 и VII-218, от кв. 432, м. „Зони Г-центъра“ (част), район С.. Всички съседни на УПИ XV-219, 220 имоти, попадат в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност - „Жилищна зона „Център“ Ж-2, III част, [населено място]“, декларирана с писмо № 4469/22.08.1986 г. на НИПК, като групов паметник на културата и за всички тях не е изведен режим на опазване.

При изслушването в съдебно заседание, вещото лице сочи, че ще настъпи промяна в уличния силует, тъй като към настоящия момент няма сграда, а след това ще има, както и че няма единно третиране на сградите на тази улица, няма равна кота цокъл, няма равно било. Предвиденото с процесния РУП строителство е съобразено с действащия ПУП по отношение на параметрите. Заявява, че не се установяват правила в ЗКН, които да касаят имота, квартала и цялата територия. Предвидената да се построи сграда, видно от чертежите по делото, е най-висока, горе долу с един етаж до кота било, но не е най-високата по силуета на цялата улица.

Така даденото заключение настоящия съдебен състав кредитира, като обективно, компетентно, безпристрастно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

По делото са представени доказателства, а и от направената служебна справка се установява, че с решение № 156 по протокол № 30 от 06.04.2017 г. на СОС, с което е одобрен проект за И. за нов УПИ XV-219, 220, кв. 432, м. „Зони Г – Центъра“ /част/, съгласно приложения проект, представляващ неразделна част от изменението на плана за регулация на м. „Зони Г – Центъра“ /част/, в граници: [улица], [улица], [улица], „ [улица], [улица], [улица], ул. „К. А. I-ви“, [улица], [улица], одобрен с Решение № 821 по протокол № 73, т. 21 от 18.12.2014 г. на СОС, както и проект за ИПЗ за нов УПИ XV-219, 220, кв. 432, м. „Зони Г – Центъра“ /част/, съгласно приложения проект, представляващ неразделна част от изменението на плана за регулация на м. „Зони Г – Центъра“ /част/, в граници: [улица], [улица], [улица], „ [улица], [улица], [улица], ул. „К. А. I-ви“, [улица], [улица], одобрен с Решение № 821 по протокол № 73, т. 21 от 18.12.2014 г. на СОС. Посоченото решение № 156 по протокол № 30 от 06.04.2017 г. на СОС е преминало през инстанционен контрол и същото е влязло в сила на 25.02.2020 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е отказ на министъра на културата, обективизиран в писмено становище изх. № СТ-84-246/11.08.2021 г., за съгласуване на Работен устройствен

план /РУП/ за УПИ XV-219, 220, кв.432, м. „ИПРЗ Зона Г-Центъра“, район „С.“, ПИ с идентификатор 68134.105.272.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателя е адресат на процесното становище, поради което с акта са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореното писмено становище е издадено от зам.-министъра на културата, в съответствие с предоставените му правомощия със заповед № РД09-476/03.06.2021 г. на министъра на културата. Съгласно чл. 84, ал.2 от ЗКН, съгласуването по ал. 1 на инвестиционните проекти и исканията за намеси по чл. 83 се извършва от министъра на културата или оправомощени от него длъжностни лица за: 1. единични и групови недвижими културни ценности с категории "световно значение" и "национално значение" в техните граници и охранителни зони - след писмено становище на НИНКН; 2. единични и групови недвижими културни ценности с категории "местно значение", "ансамбловое значение" и "за сведение" - след писмено становище на съответното общинско звено по чл. 17, ал. 3.

В този смисъл, оспореният отказ е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон и съгласно упълномощаването правомощия и в рамките на отредената му териториална компетентност.

При издаването на отказа са спазени установената писмена форма съгласно чл. 84, ал. 13 от ЗКН и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК. Посочен е издателят на писменото становище, адресатът, имотът, за който се отказва да се съгласува. Изложени са фактическите и правни основания. Отказът е мотивиран в достатъчна степен, за да може да се установи волята на органа.

При издаването на писменото становище не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени, не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорения отказ. Производството пред административния орган е започнало с подаване на заявление за съгласуване на РУП за УПИ XV-219, 220, кв. 432, м. „ИПРЗ Зона Г-Центъра“, район „С.“, ПИ с идентификатор 68134.105.272, към което са приложени изискуемите документи.

Предвид изложеното, законосъобразността на оспорената заповед следва да се преценява на основание съответствието ѝ с материалния закон.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Настоящият съдебен състав намира, че заповедта е издадена в несъответствие с материалните правила, поради следното. Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорената заповед обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите изпълват състава на посоченото в заповедта правно основание за издаването ѝ.

Съобразно разпоредбата на нормата на чл. 80, ал. 4 от ЗКН, не се съгласуват устройствени планове и специфични правила и нормативи към тях, които не са съобразени с режимите за опазване на недвижимите културни ценности. Т.е. същата определя обхвата на съгласуването по ЗКН.

На първо място, преди издаването на процесното становище, е издадено становище от НИНКН, с което се предлага на министъра на културата да съгласува РУП за имота. Видно от това становище на НИНКН, обектът, предмет на РУП, не е регистриран като обект със статут на единична културна ценност по смисъла на ЗКН, което се установява и от допуснатата по делото СТЕ. От становището става ясно също така, че същият попада в територия с културно-историческо наследство със статут на групова културна ценност, без изведени режими на опазване, именно поради което е необходима съгласувателната процедура.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че ПИ с идентификатор 68134.105.272, за който е отреден XV-219,220, кв. 432, попада в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност – „Жилищна зона „Център“ Ж-2, III част, [населено място]“, декларирана с писмо № 4469/22.08.1986 г. на НИПК, като групов паметник на културата. За ГНЦК – „Жилищна зона „Център“ обаче, не е изведен режим за опазване. Този факт е посочен и от вещото лице в изготвената СТЕ.

Следователно, при положение, че няма изведен режим на опазване за груповата недвижима културна ценност, в която попада обектът, предмет на процедурата по съгласуване на проект на РУП, то направеният от административния орган извод, че същият променя характеристиката на груповата културна ценност е необоснован. От изготвената и неоспорена от страните СТЕ се установява, че в РУП са конкретизирани височините и отстоянията на застрояването в процесното УПИ XV-219,220, от кв. 432, спрямо съседните имоти, включително през улица. Предвидено е покриване на съществуващите калкани от изток с УПИ VIII-217 и от запад с УПИ XIV-225, а през улица е определена височината на сградата съгласно чл. 32, ал. 1, при спазване на чл. 32, ал. 3 от ЗУТ. При калканите е спазена разпоредбата на чл. 82, ал. 10 от Наредба № 7, а именно, че преходът във височините е на разстояние най-малко 3 м. от регулационната линия. Предвидените отстояния до вътрешните и външните регулационни линии са съобразени с характера на застрояването, съгласно чл. 23 от ЗУТ а отделните зони с различни височини на застрояването в процесното УПИ. Поради което счита, че застрояването в УПИ XV-219,2020 от кв. 432, конкретизирано в РУП, е съобразено с параметрите за имота, определени с влезлия в сила ПУП.

Отново от СТЕ се установява, че при застрояването в процесното УПИ е направен плавен преход във височината на сградата, съгласно чл. 82, ал. 10 от Наредба № 7. С

реализирането на застрояването, уличният силует няма да бъде променен, поради това, че се спазват височините на двата съществуващи калкана от изток и запад на разстояние по 3 м., а в останалата част се достига до допустима височина, съгласно зоната в която попада съобразено с нормативно установените отстояния спрямо съседни сгради през улица, а към момента уличният силует е с различна височина на сградите и не се спазва една и съща височина на кота корниз.

От заявеното от вещото лице, както и от приложените по делото доказателства, може да се направи обоснован извод, че промяната, която би настъпила в уличния силует се дължи на факта, че към настоящия момент в УПИ УПИ XV-219.220 от кв. 432 няма сграда, а след това ще има. Видно от приложенията към изготвената в настоящото производство СТЕ снимков материал, за сградите по тази улица няма единно третиране, няма равна кота цокъл, няма равно било. Това се потвърждава и от изслушването на вещото лице в съдебно заседание. Вещото лице заявява също така, че предвиденото с процесния РУП строителство е съобразено с действащия ПУП по отношение на параметрите. Заявява, че не се установяват правила в ЗКН, които да касаят имота, квартала и цялата територия. Предвидената да се построи сграда, видно от чертежите по делото, е най-висока, с около един етаж до кота било, но не е най-високата по силуета на цялата улица.

От изложените в представените писмени бележки от процесуалния представител на ответника възражения, единствено се обосновава необходимостта от провеждане на съгласувателна процедура, като спор по този въпрос не е налице. В процесния случай, органът приема, че обектът попада в обхвата на територия на ГНКЦ, което е безспорен факт. В мотивите си обаче посочва, че по отношение на тази територия не са изведени режими за опазване, но въпреки това прави извод, че тези режими не са спазени. Т.е. налице са противоречиви изводи. Посочено е също така, че имотът попада в зона „Ц2 – Зона на стария градски център“ с параметри на застрояване: Плътност на застрояване – до 80%, К. – до 5; минимална озеленена площ – 20%, а височината се определя с РУП, но не е изложено кои точно параметри не съответстват на изискванията на закона. В обяснителната записка към процесния проект и графичната част към него е отбелязана устройствена зона "Ц2", т.е. не е налице противоречие, тъй като в този вид не се създава неяснота относно височината на сградата, която е съществен елемент от опазване на режима на защитеното културно наследство. Съгласно разпоредбата на чл. 113, ал. 1 от ЗУТ, работният устройствен план се съставя за ограничена част от територията (отделен урегулиран поземлен имот или група урегулирани поземлени имоти) и се изработва въз основа на действащ подробен устройствен план по чл. 110, ал. 1, т. 1, 2 и 3 или едновременно с него. С работен устройствен план не може да се променят характерът и начинът на застрояване, предвидени с действащия подробен устройствен план. Съгласно ал. 6 при измененията на подробните устройствени планове за защитени територии за опазване на културното наследство или за части от тях задължително се изготвят и работни устройствени планове в обхват имотите, за които се отнася изменението, и непосредствено съседните им имоти. Безспорно процесният план касае именно такава територия и попада в обхвата на чл. 113, ал. 6 от ЗУТ, т.е. следва да бъде изработен в обхват процесният имот и непосредствено съседните му.

В заключение следва да се посочи, че въз основа на изложеното дотук може да се направи обоснован извод, че от СТЕ се установява безспорно, че предвиденото с процесния РУП строителство е съобразено с действащия ПУП по отношение на

параметрите на застрояване. В ЗКН не се установяват правила, които да касаят имота, квартала и цялата територия. Предвидената да се построи сграда, видно от чертежите по делото, е най-висока от съседните две, с около един етаж до кота било, но не е най-високата по силуета на цялата улица, спазени са изискванията за плавен преход във височината на сградата, поради което не се потвърждават изводите на административния орган, че височината на сградата не е съобразена с околното застрояване и уличния силует. Следователно може да се направи обоснован извод, че ПУП и РУП отговарят на посочените в тях изисквания.

Следователно е налице твърдяната от жалбоподателя незаконосъобразност.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен, като издаден в съответствие с процесуалните правила, но в противоречие с материалноправните разпоредби. Жалбата като основателна следва да се уважи.

По разноските:

Предвид изхода на спора и своевременното направено искане за това, на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143 от АПК. Представен е списък на разноските, включващ 3600 лв. за адвокатски хонорар, 500 лв. депозит за вещо лице и 50 лв. за държавна такса, както и доказателства за реалното им извършване – платежно нареждане за внесена държавна такса, преводно нареждане за депозит по СТЕ и договор за правна защита и съдействие, с платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 3600 лв. общо.

Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на възнаграждението. Поради това, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, съдът следва да съобрази правната и фактическата сложност на делото. Доколкото настоящото дело се отличава с фактическа или правна сложност към средната за този род дела, същото е приключило в едно съдебно заседание, съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 3600 лева е прекомерно. Същото следва да се определи в размер, приблизителен до установения минимум в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /ДВ, бр. 88 от 2022 г./, а именно за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, за дела по Закона за устройство на територията и Закона за кадастъра и имотния регистър - 1250 лв. Поради което на жалбоподателят се дължат разноски за адвокатско възнаграждение – 2000 лв. или общо в размер на 2550.00 лв.

С оглед изхода на делото на ответника не се дължат разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ на министъра на културата, обективиран в писмено становище изх. № СТ-84-246/11.08.2021 г., за съгласуване на Работен устройствен план /РУП/ за УПИ XV-219, 220, кв.432, м. „ИПРЗ Зона Г-Центъра“, район „С.“, ПИ с идентификатор 68134.105.272.

ИЗПРАЩА административната преписка на министъра на културата за произнасяне по заявление вх. № 7000-2507/25.05.2021 г., депозирано в НИНКН и образувана

преписка в МК № СТ-84-246/25.05.2021 г., за съгласуване на РУП в ПИ 68134.105.272, УПИ XV-219,220, кв. 432, м. „Зона Г-Центъра“, район „С.“, [улица], [населено място], съобразно дадените в настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерство на културата **ДА ЗАПЛАТИ** на „Билд системс София“ ООД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 2550.00 лв. направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение, депозит за вещо лице и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: